

tržiški Vestnik

LETO IX. — ŠT. 15

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Izdajatelj: Zavod »Tržiški vestnik«, Tržič — Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik Vlado Erjavšek — Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj — Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 Številka — računa pri KB 607-705-2-189 — Celoletna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

LJUBELJ 1960

Na startu so dirkači iz devetih držav

Nedvomno bodo letošnje VIII. mednarodne motociklistične in avtomobilske dirke za »Nagrado Ljubelja 1960« v okviru državnega hitrostnega gorskega prvenstva v središču zanimanja številnih ljubiteljev motociklističnega športa in naravnih lepot okrog Ljubeljskega prelaza. Ze po prvih dogovorih za sodelovanje na mednarodni prireditvi na Ljubelju, ki jih v teh dneh vzpostavljajo s številnimi inozemskimi tekmovalci prireditveni odbor prireditelja dirk — Avto-moto zveze Slovenije v izvedbi tržiškega Avto-moto društva, sklepamo, da bo prav letošnja ljubeljska prireditev morda presegla vsa dosedanja srečanja nekaterih najboljših tujih in domačih vozačev, ki iz leta v leto skušajo poskrbeti za številna presenečenja.

Letošnja osma repriza mednarodnih motociklističnih in avtomobilskih dirk za »Nagrado Ljubelja«, ki bo obenem zabeležena tudi kot ocenjevalna vožnja za državno hitrostno gorsko prvenstvo, bo, sodeč po prvih pri-

javah, medsebojnih izmenjavah mnenj in misli morda rekordna, saj v informacijski biro prihajajo dnevno številna vprašanja z ozirom na start in pogoje nastopa iz številnih evropskih držav, zanimivi ponudbi pa sta prišli celo iz daljne Avstralije in s črnega kontinenta Afrike, kjer sta Jack Findlay in zmagovalec Opatije 1960 v konkurenci avtomobilov, sicer južno-afrikanski Grand prix Champion Jan Fraser-Jones želela ustrezni pojasnili za nastop na letošnji ljubeljski prireditvi. Fraser je v tem času na nekaki tekmovalni turneji po Evropi, kjer nastopa na številnih prireditvah s svojim najnovejšim modelom športne izvedbe »Porscheja«, ter želi, seveda ob primernih pogojih, ki bi mu zadostovali za nastop na Ljubelju, tudi primeren odgovor prireditelja.

Gost iz Avstralije želi nastopiti v kategoriji motorjev do 350 in 500 ccm s svojim tekmovalnim strojem Mann Norton, ki sodi nedvomno med najnovejše do-

Tržičan Stanko Stepančič se bo pomeril z najboljšimi domačimi in tujimi tekmovalci in upa na dober uspeh

Katicici Šebad so odkrili spominsko ploščo

V nedeljo, 31. julija, so v partizanski vasi Gozd odkrili spominsko ploščo aktivistički Katicici Šebad, ki je padla 1943. leta. Odkritja spominske plošče so se udeležili tudi predsedniki Občinskega odbora, Zveze borcev ter SZDL in številni vaščani ter drugi občani, ki so poznali Katicico kot neustrašeno aktivistko in berko za zmago nad fašizmom.

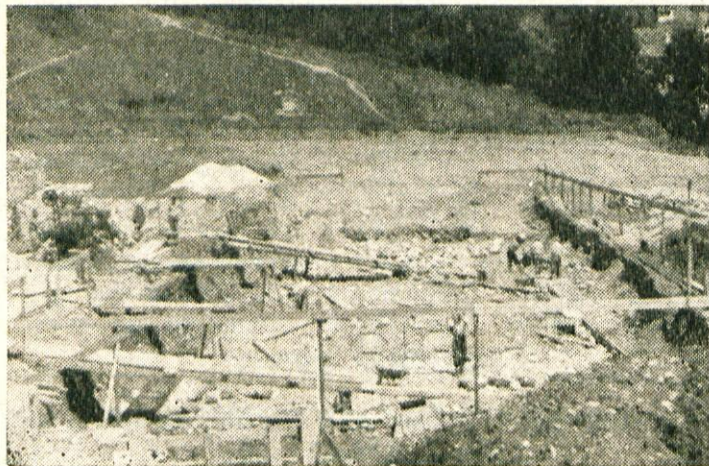
Prezgodaj je omahnila v boju, za katerega je dala vse svoje sile, a ni dočakala tistega, za kar se je borila in si tako želela — svobode. Spominska plošča bo vedno spominjala ljudi, da se je v Gozdu rodila, živela in padla Katica Šebad, neustrašena berka za svobodo.

sežke v avtomobilski industriji. Poleg obeh izrednih ponudb velja omeniti vsekakor še trikratnega prvaka Belgije v kategorijskih razredih motorjev 125, 175 in 250 ccm Pierrota Veryroegena, ki je poslal ponudbo z željo nastopa v konkurenci motorjev 125 in 250 ccm s strojem Ducati in Motobi. Tudi Svicarji že resno premišljajo o letošnji mednarodni ljubeljski prireditvi. Yves Lingme želi nastopiti z »Nortonom« 350 ccm, Kurt Remund z F. N. 500 ccm, prikoličar Claude Lambert, sicer njihov državni prvak, pa z BMW RS 500 ccm — ustrezna pripomba — stroj je novejše izdelave. Nizozemca Gijs Oesterbann in Mertin van Son sta v svojih pismih podala želji za nastop v kategorijah 350 in 500 ccm, kjer bi tekmovala z »Nortonom« 350 in 500 ccm. John Tickle z »Nortonovo« prikolico motorjev do 500 ccm, David Coode, John Brierley z avtomobilom

ter Graham Smith z »Nortonom« 350 ccm in Rey Johnson z »Juniorjem« 500 ccm so med prvimi prijavljenci z »Otoka«, medtem ko njihovi francoski tekmeči nič manj ne zaostajajo za njimi, saj sta Jean Tauzalin z MV Agosto in Nortonom 350 ccm ter Moulin, drugoplasirani na državnem prvenstvu v vožnji s prikolicami. — Tudi Avstrijci so poslali že prve ponudbe, med katerimi velja omeniti zlasti starega znanca ljubeljskih zavojev Fritza Klinkana z »Arielom« 500 ccm, nadalje Walterja Gualdana, Kurta Schachla, Walterja Svitela in Eberharda Juscihicha, ki naj bi nastopili večinoma s stroji »Norton«, »NSU« in »AJS R 7«. Dosedanji zvrhan koš ponudb in želja zaključujejo za nameček še Zahodni Nemci s predstavniki: Kurt Guthier — NSU 250 ccm, Gerhard Koch — Porsche ter Xavier Heiss in Hans Pesl.

Ivan Virnik

Na Cenovem so začeli graditi nov Zdravstveni dom, ki ga Tržič že dolgo pogreša. V njem bodo splošne in specialistične ambulante, zobna ambulanta, lekarna in upravni prostori Zdravstvenega doma

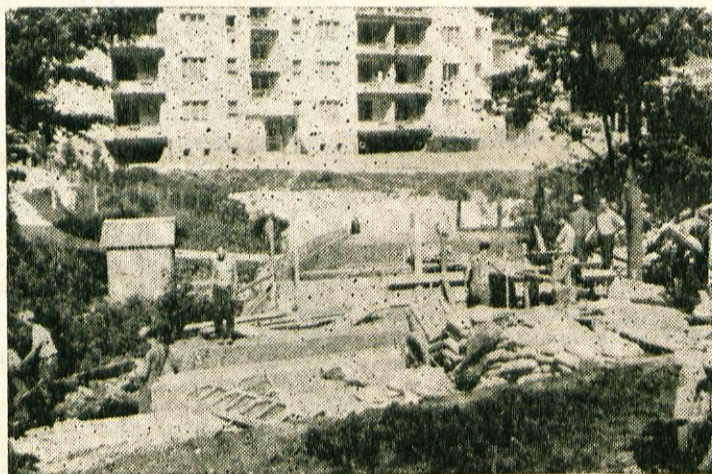
Obisk dveh mladinskih pevskih zborov

Za tržiško šolsko mladino je bil važen kulturni dogodek, ko sta nas obiskala kar dva mladinska pevška zbora iz Kranja.

Prvi je nastopil mladinski mešani zbor osnovne šole »France Prešeren« iz Kranja pod vodstvom tov. Eda Ošabnika. Zbor je zapel osem pesmi, med katerimi so bile nekatere kar precej tehnično zahtevne. Dobro zaseden zbor je žel pri poslušalcih toplo odobravanje. Program je obsegal dela naših domačih skladateljev in je predstavljal mozaik slovenske zborovske ustvarjalnosti. Slišali smo partizanske, umetne, delovne in narodne pesmi Radovana Gobca, Janka Pribošiča, Eda Ošabnika, Cirila Preglja in Slavka Mihelčiča. — Zbor odlikujejo zvokovno lepo oblikovani glasovi, čista intonacija, in lepo skladno niansiranje.

V drugi polovici koncertnega sporeda je nastopil mladinski mešani zbor osnovne šole Stane Žagar. O njem nam je že znano, da je sodeloval na nedavnem mladinskem pevskem festivalu v Celju. Ta zbor vodi profesor Janko Pribošič. — Ves

program so odpeli na pamet in so se s pesmijo kar najbolj približali avtorjevi originalnosti. — Izvajali so skladbe, ki spadajo

Na Ravnah so zgradili nov betonski most, preko katerega bo peljala nova cesta

neizogibno v vsak repertoar. Mladi poslušalci so tudi ta zbor nagradili z navdušenim aplavzom.

Kaj je in kaj ni pokazala letošnja občinska revija

Okrajni svet Svobod in prosvetnih društev okraja Kranj je na podlagi sklepov, ki so bili sprejeti proti koncu lanskega leta, pozval vsa društva v kranjskem okraju, naj sodelujejo s svojimi sekcijami na občinskih revijah in kasneje na okrajnih, odnosno republiških revijah. To je bila zares koristna pobuda tega prosvetno-kulturnega organa, saj že več let ni bilo tradicionalnih tekmovanj, ki so vedno naletela na ugoden odmev pri ljudeh in v posameznih primerih z uspelimi nastopi presepetila javnost in dokazala, kaj vse zmore naš delovni človek tudi na tem področju. Ne smemo pozabiti, da je tudi kultura sestavni del naše socialistične preobrazbe.

Revije imajo namen, da pokažejo uspehe, pa tudi neuspehe na raznih delovnih področjih; da pomagajo poživljati in vsestransko razgibati dosedanje delo in da sekcije streme za tem, da so prireditve prilagojene novim in sodobnim oblikam dela.

je v konkurenci za nadaljnje tekmovanje izvajal dve pesmi in tri pesmi izven konkurence ob spremljavi orkestra. Oba zbora je vodil tov. Oton Zazvonil. Občinstvo je nastop zborov nagradilo s spontanim aplavzom.

Ne bi bilo odveč omeniti še nekaj problemov, s katerimi se bori ta sekcija. Dejstvo je, da je v dvorani Cankarjevega doma nastopati zelo težko, ker ni akustična in zato je potrebna pri nastopajočih kar največja pazljivost in koncentracija, da zbor doseže potrebno zvokovno zlitost glasov in skladnost. Zato bo treba misliti na gradnjo odgovarjajoče dvorane in na ta način izboljšati delovne pogoje.

Tudi problem kadrov je zelo pereč. Vsekakor ne more zbor ostati pri takem številu pevcev in bo treba pomnožiti njihove vrste z vsemi tistimi, ki posedujejo lep glasovni material in imajo veselje do takšnega kulturnega izživljanja. Tudi dotok mlade je nezaten. Kljub temu, da smo o tem že tolikokrat razpravljali, je doslej ostalo samo pri besedah. Mladinska organizacija je doslej prav malo storila za zboljšanje takega stanja.

Kljub tem pomanjkljivostim in nerednemu prihajanju na vaje pa so temelji še vedno trdni in s skupnim prizadevanjem, da zbor nadaljuje s še večjim delovnim poletom lahko pričakujemo, da bo ta sekcija dosegla še večje uspehe, saj je že sedaj dobila ustrezno priznanje sveta Svobod in prosvetnih društev okraja Kranj, ko je bil nastop zborov na obč. reviji ocenjen z naslednjimi besedami: »Strokovna komisija je ugotovila, da je vaš zbor dosegel kvaliteto, ki ustreza za nastop na okrajni reviji pevskih zborov.«

(se nadaljuje)

Doma in po svetu

Prvi minister vlade Indonezije, ki se je štiri dni mudil v naši državi, je iz Dubrovnik odpotoval v Rim. Ob odhodu je izjavil, da je bil z obiskom navdvo zadovoljen, ker se je še temeljiteje seznanil z našim gospodarstvom in družbeno ureditvijo.

Pri nas se je tudi mudil indonezijski minister za obnovo in industrijo, ki se je z našimi gospodarstveniki razgovarjal o sodelovanju na gospodarskem področju.

Dne 3. avgusta se je v domovino vrnila jugoslovanska himalajska odprava, ki je 1. julija zavzela vrhova Trisul II in III.

V Kongu in pokrajini Katanga je položaj še vedno zelo napet, vendar upajo, da bodo sile Združenih narodov le zagotovile mir.

Ceylonski parlament je izvolil za novega ministrskega predsednika vdovo bivšega predsednika Bandaranaikea.

In kaj je pokazala letošnja občinska revija v Tržiču?

Na splošno moremo reči, da je uspela, saj so sodelovale kar tri sekcije tržiške DPD Svobode in sicer pevška, godbena in dramske sekcija. Na tej reviji pa žal niso sodelovala okoliška prosvetna društva. Vsekakor bo treba tem društvom posvetiti več pozornosti in jim pomagati, da se bodo vsaj v bodoče lahko prijavila za tekmovanje.

Ocenjevalno komisijo na reviji so sestavljali tov. Peter Lipar, predsednik glasbenega sosveta Sveta Svobod in prosvetnih društev okraja Kranj, profesor Janko Pribošič iz Kranja in zastopnik DPD Svoboda Tržič.

Kako so ocenili pevsko sekcijo?

Ugodno! Nastopil je moški zbor, ki ima trenutno 24 članov. Izvajal je več pesmi in od teh sta bihi dve ocenjeni. Mešani zbor, ki šteje 56 pevk in pevcev

Spomnimo se

Dne 5. avgusta 1895 je v Londonu umrl Friderich Engels. — 1945 se je v Beogradu začel I. kongres Ljudske fronte.

Dne 6. avgusta 1939 je bila na Veliki planini nad Kamnikom V. državna konferenca SKOJ

Dne 7. avgusta 1945 se je v Beogradu začelo III. zasedanje AVNOJ

Dne 15. avgusta 1896 se je v Ljubljani začel ustanovni kongres jugoslovanske Socialno-demokratske stranke.

Dne 20. avgusta 1936 se je začela velika stavka tekstilnih delavcev Slovenije.

O ljudeh, ki jih vsak dan vidimo, pa vendar malo o njih vemo

Tržič je eden izmed tistih krajev, ki ima največ avtobusnih zvez z Ljubljano. Zato je prav, da o ljudeh, ki so v službi pri avtobusnem podjetju tudi naš list enkrat nekaj napiše.

Najbrž ni več Tržičana, ki se ne bi peljal z avtobusom do Kranja ali Ljubljane. Ko sedemo v avtobus in se popeljemo iz tržiške »luknje«, se nam zdi nemogoče, da bi med potjo nastala okvara ali prišlo do kakšne druge nesreče. Šoferja vidimo kot sestavni del stroja. Sele takrat, ko grozeče zacvilijo zavore in se avtobus sunkovito ustavi, pomislimo, da mož za krmilom le ni sestavni del stroja, ki avtomatsko premika ročice in vrti krmilo. Pozorneje si ga začnemo ogledovati in naše mišljenje o neki udobnosti na prvem sedežu (ko se mi včasih drenjamo in stiskamo), se počasi spreminja. Vidimo, da šofer ne miruje niti sekundo. Njegovi nogi stalno preskakujeta po pedalih, saj mora samo pri popolnoma normalni enkratni vožnji iz Tržiča v Ljubljano in nazaj samo z levo nogo približno tristo krat pritisniti na pedal, medtem ko desna noga preskakuje kar po dveh pedalih.

Šoferjevemu očesu ne sme uiti nobena sprememba na cesti, nenehno pa mora gledati tudi na armaturno desko, kjer so merilni instrumenti. Ti instrumenti mu pokažejo, če ima dovolj zraka v zavornih bobnih. Samo pomislimo kaj bi bilo, če bi avtobus, ki tehta približno deset ton zdrvel s potniki vred brez zavor nekje iz Podljubelja. Potem mu poseben instrument kaže, če je odlje pod pravilnim pritiskom, druga naprava mu pokaže temperaturo vode v hladilniku, brzinomer pa ga opozarja, da ne prekorači predpisane hitrosti 70 km na uro.

Tudi šoferjeva ušesa morajo tanko poslušati, kaj se dogaja v stroju. Ze najmanjša sprememba ropota motorja opozarja voznika na nepravilnost in morebitno nesrečo. Prav zato, ker vsak voznik dobro pozna svoje vozilo, ga lahko dobro in varno upravlja in ga nerad da v roke drugemu. Človek se navadi stroja, stroj pa človeka.

Najvažnejše delo pa seveda opravljajo roke, saj v najbolj kritičnih trenutkih samo malenkosten premik krmila lahko povzroči hudo nesrečo ali pa reši ljudi in vozilo pred poškodbami. Večkrat potnikom zastane dih, šoferji pa na videz mirno obvladajo vozilo. V pogovoru je neki tržiški šofer dejal, da doma, ko sede za mizo, še enkrat v mislih preleti vso pot in da šele takrat pomisli, kaj vse bi se mu lahko pripetilo tisti dan. Z roko si potegne preko čela in si prepodi težke misli, saj ve, da ga drugi dan čaka spet isto delo.

Velikokrat slišimo potnike, ki se jezijo na šoferje, češ, da so sitni, da se jim nič ne ljubi, da

so važni ali še celo pijani. Vsak potnik pa prav gotovo ne pomisli, zakaj je šofer nataktnjen.

Slaba cesta, pozimi sneg, poledice, megla ter vsak dan srečavanja s tisočimi pešci, kolesarji, mopedisti in drugimi vozili ni lahka stvar. Prav šoferji se najbolj bojijo pijancev, ker ne vedo kam ga bo zaneslo in največkrat je tako, da je vsa cesta »njihova«. Vse to in še vrsta drugih nevarnosti se pojavlja vsak dan v njegovi službi in včasih popustijo še tako mirni živci. Zato potniki ne smejo šteti šoferjem v zlo sitnosti ali nataktnjenosti.

Za šoferje in sprevodnike ni nedelj, ne praznikov. Takrat, ko se najbolj veselimo prostih dni in se odpravljamo na najrazličnejše izlete, imajo oni največ dela.

Vsak šofer prevozi na tržiški progi mesečno približno 7.000 km in bi tako v pol leta po ekvatorju obšel zemeljsko oblo.

Kljub vsem težavam in naporom pa ljubijo svoj poklic in so ponosni, ker jim družba zaupa v upravljanje take velike vrednosti (en avtobus stane 15 do 18 milijonov dinarjev), vendar so te vrednosti majhne v primeri z življenji potnikov, saj jih vsak dan prepelje šofer 400 do 500.

Uspelo gostovanje DPD Svobode v Kropi

Za zaključek sezone sta pevski in glasbena sekcija priredili uspešno izveden glasbeni večer v Kropi. To gostovanje je bilo izvedeno v počastitev 10-letnice delavskih svetov, pa tudi z namenom, da se spoznavamo med seboj tudi na kulturno prosvetnem področju.

Pred izvajanjem koncertnega sporeda je pozdravil poslušalce tov. Ludvik Tramte, član upravnega odbora DPD Svoboda. Pevski spored, ki je bil brez dvoma zanimiv, so Kroparji navdušeno pozdravili. Posebno pompozno so učinkovale pesmi ob spremljavi orkestra in pa za razvedrilo Šarabonov kvintet.

Ker so tudi Kroparji navdušeni bolj za vedro petje in muziko, kot pa za resno glasbo, so pevci in orkester izvedli tudi dela zabavnega značaja. Komentator na prireditvi je bil tov. Jože Ahačič, ki je poskrbel, da se je občinstvo zabavalo in hkrati napovedoval spored. — Glasbeno in pevsko vodstvo pa je bilo zaupano tov. Otonu Zazvonilu. Kroparski poslušalci so bili nadvse zadovoljni in je ta večer zanje kar prehitro minil.

Malokrat se zgodi, da avtobusi tako prazni samevajo na postaji. Kmalu se bodo nabrali potniki, ki bi se radi popeljali v Kranj ali Ljubljano in šofer bo spet vrtel krmilo, menjal hitrosti in pazil, da bodo vsi varno prispeli tja, kamor so bili namenjeni

Atrakcija — Pruckner

Ze nekaj dni, neposredno pred letošnjimi osmimi mednarodnimi gorskimi dirkami na Ljubelju, je razvidna iz prijav posameznih dirkačev skorajda že tudi dokončna startna lista za nastop v osmih tekmovalnih kategorijah.

V razredu motorjev do 125 ccm velja omeniti zlasti nastop odličnega francoskega zastopnika Jana, MV Augusta, zahodno-nemškega gosta Manfreda na Patonu in Schadlarja (Avstrija) na tekmovalnem stroju Puch 125 ccm. Brata Tanuitija iz Avstrije in njihov rojak Josel so edini prijavljeni tekmovalci v kategoriji motorjev 175 ccm, medtem ko izpopolnjujejo elitno zasedbo v razredu do 250 ccm nekateri odlični domači in tuji tekmovalci, med njimi Leidbeg, Taniuti, Inzko, Hinterreger, Behrand Karel-Hans in Klein Suster (Avstrija), Lüthi — Svica, Guthier in Klaus (Zah. Nemčija) ter domače zastopstvo na čelu z državnim prvakom Leonom Pintarjem, Ljubljancanom Čudnom in Tržičanom Podrekarjem.

Tudi naslednja kategorija motorjev do 350 ccm obeta izredno

zanimivo borbo zlasti med gosti iz Avstrije — Joslom, Warelom, Berksleitner in Berendom, nizozemskima predstavnikoma Martinusom in Oosterbanom, ki se bosta tokrat prvič predstavila na Ljubelju ter Francozom Tauzalinom. Absolutni rekorder Ljubeljske proge Alfred Pruckner bo nedvomno atrakcija v nastopu motorjev najvišje kategorije, saj se ravno v omenjenem razredu obeta zanimiv nastop, ki naj bi odločal o vrstitvi na mestih izza simpatičnega Avstrijca, ki mu je prvo mesto dejansko že oddano.

Tudi prikoličarji bodo pritegnili pozornost gledalcev, saj se med prijavljenimi tekmovalci nahajajo znana imena. Ritter in Butcher (Zah. Nemčija) bosta imela v Ticklu (VB), Rmondu (Svica) in dujanskemu zakonskemu paru Pongratzu in Aschelarju vsekakor velike nasprotnike.

Sodeč po dosedanjih prijavah bo na ljubeljski progi nastopilo več kakor 80 tekmovalcev iz Avstrije, Zah. Nemčije, Francije, Vel. Britanije, Nizozemske, Švice, Italije, Finske in Jugoslavije.

ZDRAVSTVENI DOM V TRŽIČU na osnovi 35. in 36. člena Zakona o javnih uslužbencih (Ur. list FLRJ, št. 53-664/57)

R A Z P I S U J E

MESTO SAMOSTOJNEGA RAČUNOVODJE

Pogoji za to mesto:

srednja strokovna izobrazba in po možnosti nekaj prakse v računovodski službi;

Osnovna plača po Zakonu o javnih uslužbencih, položajna plača pa po pravilniku o plačah zavoda.

Rok za vlaganje prošenj je 15 dni od objave.

Kovor in njegovi ljudje,

KOVOR, v začetku avgusta 1960.

Lepo jutro me je zvalo na reportažni izlet v Kovor, do koder pride kolesar v dobre četrt ure. Že klanec iz Tržiča proti Bistrici povzroči pešcem in voznikom motornih vozil mnogo huđe krvi, saj je cesta res slaba. Ostro kamenje pošteno tanjša podplate na čevljih in plašče na kolesih, motorjih in avtomobilih. Se večja pa je jeza nad Cestno upravo, ko pride človek v Dunajco, kjer je kamenja in peska kar na debelo. Takšne ceste so za silo dobre morda le še za gorske vasice po Likki ali Črni gori, kjer še ni razvit motorni promet, ne pa za naše kraje.

Na vrhu Dunajce se pokažejo prve hiše v Kovorju, pred njimi pa v tem času opaziš kosce in žanjice, ki spravljajo oves.

Ura je pol osmih in prvi otroci že skačejo pred hišami ter dajejo vasi še posebno živahnost. Vsa vas je prebujena in vaščani opravljajo najrazličnejša poljska dela in domača opravila.

Pred hišo me je že čakal sekretar Občinskega odbora SZDL, tovariš Jože Štular, ki mi je ob-

Gotovo ga vsi poznate! To je tovariš Franc Zupan, dolgoletni odbornik Občinskega ljudskega odbora v Tržiču

ljubil, da mi bo vodič in vir podatkov, za katere se bom zanimal.

»Najbolje bo, da najprej obiščeva odbornika pri Občinskem ljudskem odboru, tovariša Franca Zupana, ki nama bo o Kovorju in njegovih ljudeh lahko največ povedal.« je dejal tovariš Štular in me po ozkih vaških poteh peljal na konec vasi, kjer je Kunštova domačija. Tovariš Zupan je že vedel, čemu ta obisk in naju je peljal na vrt, kjer smo v senci vinske tarde začeli odvijati klobčič kovorskih problemov...

Pa naj vam še prej predstavim in nekaj povem o tovarišu Zupanu, ki že vsa povojna leta zastopa interese Kovorjanov v Občinskem ljudskem odboru in se poteguje zato, da bi njihova vas šla v korak z napredkom, ki je zadnja leta zelo velik.

Tovariš Zupan je krepak zdrav možak pri šestdesetih in je že v pokoju. Vendar njegov pokoj ni pokoj, kot bi si ga nekdo predstavljal, ker je tovariš Franc še vedno delaven in ne pozna počitka. Delo okrog hiše mu vzame nekaj časa, ostalo pa je že kar rezervirano za razne seje in konference. Svet za kmetijstvo in gozdarstvo Občinskega ljudskega odbora prav dobro dela pod predsedstvom tovariša Zupana, ki je hkrati tudi predsednik vodovodne skupnosti.

Naj mi tovariš Zupan oprostí, če sem napisal nekaj vrstic o

njem in njegovem delu, čeprav tega ni želel in je kar preveč skromen, ko govori o sebi.

»Ja, že petnajst let hodim na seje Občinskega odbora Tržič; koliko ur sem že predsedel tam! Še to mandatno dobo ostanem odbornik, potem pa prepustim delo mlajšim, ki bodo še z večjim veseljem prijeli za delo«, je pristavil tovariš Zupan.

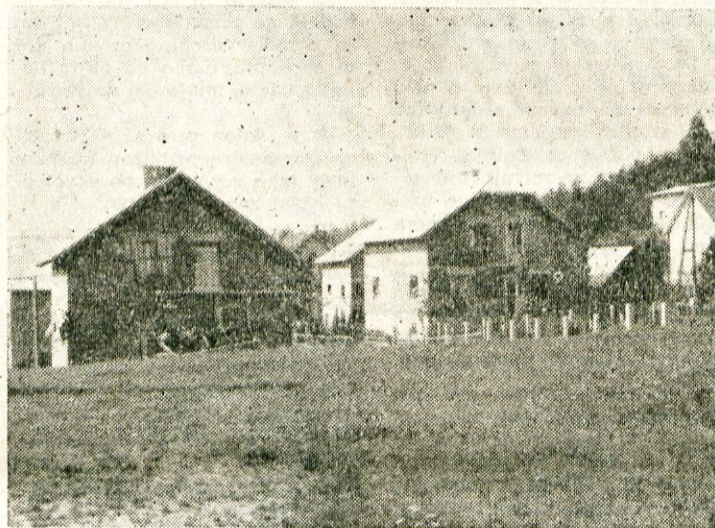
V teh petnajstih letih se je naše življenje že korenito spremenilo in zato sem prosil odbornika Zupana, naj mi pove, kako se je razvijal in napredoval Kovor v teh letih.

»Če pogledam druge kraje, ki

pomagati, da bi čimprej pritekla zdrava voda po novi napeljavi.«

Razgovor se je razvnel in ura je hitro tekla, zato sem povprašal tovariša Zupana, kakšni so zbori volivcev in o čem vaščani največ razpravljajo.

»Lahko rečem, da so naši zbori res živahni, posebno, če razpravljamo o gospodarskih vprašanjih in o problemih, ki se tičejo naše vasi. Volivci radi razpravljajo in predlagajo marsikaj koristnega prav zato, ker vedo, da Občinski ljudski odbor upošteva njihove želje in da ni več tistih časov, ko so »mestni

V nekaj letih je zrastle na severni strani Kovorja celo naselje novih hiš in zgleda, da jih bo še več

so se res temeljito spremenili, vidim, da je Kovor v trinajstih letih kaj malo napredoval. Zadnja leta se je le zganilo in pred kratkim smo dobili novo hišo, v katero se je že preselila trgovina, ki je bila do sedaj menda najslabša v vsej občini. V tej hiši bodo prodajali tudi meso in mleko in Kmetijska zadruga bo imela skladišče, poleg tega pa sta še dve družini dobili stanovanja.

Če se spomnim tistih let, ko smo začeli graditi zadrugi dom, vidim, kako škoda je bilo, da nismo prišli dlje, kot samo do konca temeljev. Ta dom danes pogrešamo vsi vaščani. V njem bi imeli dvorano za sestanke, kulturne prireditve in kino ter še druge prostore za družbene organizacije. V domu bi dobilo tudi nekaj družin sodobna stanovanja. Res škoda, toda zvoniti po toči je prepozno. Sedaj ni denarja in ne materiala. Seveda pa je tudi vodovod ogromna pridobitev za našo vas, saj se z gradnjo vodovoda uresničuje stoletna želja Kovorjanov, imeti vodo v hiši. Lani v jeseni smo s prostovoljnimi delom izkopali tisoč metrov jarka za cevi in tudi letos bi bili pripravljeni

možje« razpravljali in določali, kaj bo dobila ta ali ona vas. — Prav živahno smo razpravljali o huškem mostu. Stari most je dotrajan in zato je Občinski ljudski odbor dodelil 300.000 dinarjev za nov most, vendar z deli še niso pričeli, ker ima Komunalno podjetje preveč dela. Torej občina ni kriva, kot mislijo nekateri, krivo je Komunalno podjetje, ker še ni pričelo delati.«

Ko smo govorili o kmetijstvu in kmetih, je pogovor namesel na Kmetijsko zadrugo Tržič, ki ima v Kovorju posajenega 2 hektara ribeza in precej njiv krompirja v kooperaciji z zasebnimi kmetovalci. Prišlo je že tako daleč, da zasebniki ponujajo zadrugi zemljo, ker mladina uhađa v tovarne in zato na posestvih primanjkuje delovne sile.

Tovariš Štular meni: »Prebim uhajanja vaške mladine v tovarne bo treba začeti reševati, ker delati dopoldne v tovarni, popoldne pa doma na polju, se ne da. Tako trpi delo v tovarni in doma in majhna delovna storilnost ne pelje k napredku. Odločiti se bo treba: biti delavec ali kmet, danes oboje ne gre več.«

Nova stavba, v kateri je trgovina, ki je zelo lepo urejena. V spodnjem delu hiše pa je prostor za skladišče zadruga in pa prodajalni za meso in mleko

kakršni so

Kmetijske zadruge, je dejal tovariš Zupan, še najmanj deset let ne bodo takšne, kakršnih si želimo, ker je kmeta težko prevzgojiti in je to dolg proces. — Mladi kmetje že gospodarijo drugače in jim bo zadruga res postala potrebna, ker sami ne bodo mogli tako hitro napredovati, da bi na trgu konkurirali zadrugi in njenim kooperantom. Sploh pa je tako, da gre danes kmetom res dobro in tarnanje o visokih davkih ni utemeljeno. — Kdaj so se še kmetje vozili z mopedi na njive in travnike? Kdaj so pred kmečkimi hišami stali avtomobili? Iz vsake hiše slišimo radio in kmetje si moderno urejajo stanovanja. Vse to je zelo dobro in pametno, vendar je to dejstvo, da so razne kritike in tarnanja odveč.

Cisto prav ima, ko govori tako in res človek na vsakem koraku opazi, da Kovor postaja moderna vas. Na severnem delu vasi nastaja celo novo naselje. Torej individualni standard kaj hitro raste! V nekaj letih je zrastle več novih hiš, kot prej v več desetletjih.

Ko sva s tovarišem Štularjem merila pot proti Hudem, mi je pripovedoval o naprednem in marljivem gospodarju Jožu Rožiču. Jože je bil zaveden že med NOB, bil v partizanih in tudi po vojni ni nikoli odrekel pomoči. V času, ko je bila uvedena obvezna oddaja se ni nikoli protivil dati masti ali žita. Tudi sedaj sodeluje z zadrugo in je eden izmed naprednejših kmetovalcev.

Dobila sva ga na njivi, ko je z družino spravljal zgodnji krompir, ki je odlično obrodil. Ko sem ga vprašal, kaj meni o sodelovanju z zadrugo, je dejal: »Sodelovanje ima dobre, včasih tudi slabe strani. Toliko govore o zagaraniranih cenah, vendar letos še nočejo povedati, kakšne te cene bodo. Če bi vsi kmetovalci sodelovali z zadrugo, bi, po mojem, šlo dobro, tako pa nekateri celo nagajajo zadrugi in kooperantom. Nekateri smo zatirali koloradskega hrošča in

škropili zemljišča, drugi pa ga niso in tako je uspeh zatiranja občutno manjši. V takih primerih bi moral Občinski ljudski odbor ostro posredovati. Kot sami vidite, je krompir zelo lep in tudi pšenica je odlično obrodila, zato mislim, da bo vsako leto več kmetov spoznalo, da se sodelovanje z zadrugo le splača.»

Ker ga je delo priganjalo in je konj nestrpno odganjal muhe, sva se od tovariša Rožiča poslovila in krenila proti Kovorju.

O političnem in kulturnem delu pa mi je tovariš Karel Rožič, predsednik vaške organizacije SZDL povedal tole: »Najbolj delavna organizacija na vasi je SZDL, ki izpodbuja vaščane k udeleževanju v raznih društvih in organizacijah. Vendar političnega in kulturnega dela ne bomo poživili toliko časa, dokler ne bomo dobili dvorane, kjer bi se sestajali. Stara dvorana sploh ne ustreza več, ker je pozimi premrzla, poleli pa zaradi kmečkih del ne moremo računati na aktivno delo.

Mladinske organizacije v vasi ni, ker so skoraj vsi mladinci člani mladinskih aktivov v tovarni. Se namiznoteniški klub, ki je nekaj časa deloval, je razpadel, tako da sedaj mladina dela le v gasilskem društvu in nekaj v kulturno umetniškem društvu. Edina zabava za mladino je kino v Tržiču ali pa si daje duška v raznih avanturah, ki samo kvarijo njen ugled.

Mislím, da se bo s prihodom nove učiteljice v jeseni vsaj malo poživilo kulturno življenje, ki ga sedaj skoraj ni opaziti. Tudi klub mladih združnikov je nekaj časa obstojal, vendar je tudi ta razpadel preden je začel z delom.

Osnovna organizacija SZDL se bo trudila, da bo, kolikor bo mogla, poživljala politično in kulturno delo na vasi in s tem pripomogla k napredku Kovorja.»

Na tem kratkem izletu po Kovorju sem se prepričal, da Kovorjani le ne živijo iz dneva v

Mar bo še kdo dejal, da gre kmetom slabo? Slika je nazoren dokaz, da temu ni tako

dan, ampak da se zavedajo, kako hitro teče čas, ki jih priganja k naprednejšemu in boljšemu življenju.

Ko sem s polno glavo vtisov in misli, kako naj napišem reportažo o Kovorju in njegovih

ljudih, poganjaj kolo proti Tržiču, sem na cesti peljal mimo skupine delavcev, ki že popravljajo slabo cesto in bodo odstranili še ta »kamen spotike« med Tržičem in Kovorjem.

Slike in tekst: Vlado Erjavšek

Peko

tovarna obutve Tržič

PO KONČANI
REKONSTRUKCiji
BOMO ŠE
IZBOLJŠALI
KVALITETO

Tovariš Jože Rožič ni imel dosti časa za pogovor, ker sta ga priganjala delo in konj

Trgovsko podjetje »Ljubelj« v Tržiču razpisuje mesto poslovođe za trgovino z neprekinjenim delovnim časom. (Stroka: speccerija in galanterija.)

Pogoji:

dovršena osemletna šola — šola za učence v gospodarstvu
trgovske stroke s strokovnim izpitom — 6-letna praksa

Plača po tarifnem pravilniku. Nastop po dogovoru ali pa lahko tudi takoj.

Ponudbe pošljite na upravo podjetja:

TRŽIČ, Partizanska 6

V takem prijetnem naselju šotorov so taborniki preživeli štirinajst veselih dni ob Sori v Ratečah

Delavci BPT na oddihu

Ob večerih televizor privabi mnogo radovednih gledalcev

Ljudje so zadovoljni s hrano, vendar pa upravičeno kritizirajo postrežbo, ki je slaba in največkrat je treba kar predolgo čakati na kosilo

Glej, tabor stoji

Ne bi bili taborniki, če ne bi šli taborit! Tako so dejali člani rodu Severne meje in sklenili, da bodo štirinajst dni prebili ob Sori blizu prijetne vasice Reteče, nekje na sredi poti med Škofjo Loko in Medvodami. Skrbni organizatorji so poskrbeli, da je 34 tabornikov sprejelo prijetno plateno naselje, ko so prišli otovorjeni s kovčki, da bi tu preživeli nekaj prijetnih dni.

Mnogim dopustnikom, ki so se odpravili na morje ali planine, je muhasto vreme pokvarilo proste dni in tudi tabornikom ni prizanašalo. Vendar tudi v slabem vremenu in dežju ni manjkalo dobre volje. Razna tekmovanja s sosednjim taborom, z mladinci iz Reteč in prijetni večeri ob tabornem ognju so tako krajšali čas, da je kar prehitro minil.

Tovariš Stalc, ki je skrbel, da kuharica, tovarišica Bečanova, ni imela skrbi, kaj naj skuha mladim lačnim želodčkom, je na taborjenju praznoval svoj 55. rojstni dan. Ker so mu taborniki »ofirali«, se jim je oddolžil s sladkorčki, ki jih jim je razdelil zvečer, ko so stali v zboru in poslušali zapoved ter spuščali zastavo.

Kljub veselju in spročenosti pa je bil v taborišču vzoren red in so tekmovali, kdo bo lepše uredil svoj šotor. Zadnji večer so najboljši prejeli nagrade, zanimivo pa je, da so najstarejši taborniki imeli najbolj razmetane šotore.

V naravi hrana še bolj tekne, kot doma in to je vedela tudi kuharica, ki je tabornikom odlično kuhala, jim cvrila miške in pekla pecivo. Samo za eno kosilo jim je napekla kar 135 palačink.

Če jim je bilo vreme kakšen dan naklonjeno in je sonce segrelo Soro, so se kopali, tisti, ki se niso naučili plavati pa vozili na blazinah, da so vsaj tako videli, kako lepo se je voziti po vodi.

Niso pa naši taborniki le brezskrbno živeli in čakali na obilne obroke hrane, ampak je bil vsak dan nekdo dežurni tabora, dekleta so pomagala kuharici, ponoči pa so stražili tabor in pazili, da ne bi kdo odnesel česa iz kuhinje, ali jim ukradel zastave.

Na taborjenju so se tudi naučili marsikaj koristnega in so prišli domov bolj izkušeni s sklepom, da bodo še ostali taborniki in drugo leto spet odšli preživljat počitnice pod platnene strehe.

Se tako slabo vreme ni pripravilo malega tabornika ob dobro voljo in sem takele nasmejanega ujel v aparat pred njegovim šotorom

Počitniški dom Bombažne predilnice in tkalnice, kjer bo mnogo članov tega kolektiva preživelo del svojega letnega dopusta. BPT je bila prva tržiška tovarna, ki je za svoje delavce organizirala prijetno letovanje ob morju v Poreču. Delavci so se navdušili nad tem in je vsako leto več ljudi, ki bi radi svoj oddih preživeli ob morju

MORJE

je ena velika luža...

... da, tako je glasno vzkliknil mali Peterček, ko je skočil iz avtobusa, ki ga je pripeljal k morju, kjer bo preživljal brezskrbne počitnice. To je bilo 5. julija, ko je prva skupina otrok počitniške kolonije Društva prijateljev mladine prispela v Poreč. 23 otrok pod vodstvom Lee, Jožice, Jelke in Toneta. Vse tri izmene bodo dale sonca in morja 70 otrokom.

Zamisel, organizirati obmorsko letovanje socialno šibkih šolskih otrok iz naše občine, je vzniknila na eni izmed sej odbora Društva prijateljev mladine. Vsi člani odbora so bili navdušeni nad

idejo, samo društvena blagajna ne, ker je bila prazna. Predlogi članov odbora, kako naj bi organizirali letovanje, so kar deževali. Sklenili so, da bodo otroci taborili v šotorih, prostor za šotore je dala BPT in tudi njihova kuhinja je skrbela za lačne želodčke.

Otroke je v sodelovanju z referentom oddelka za socialno skrbstvo in na predloge razrednikov odbrala posebna komisija Društva prijateljev mladine. V poštev so prišli otroci socialno šibkih družin in otroci tistih političnih delavcev, ki zaradi preza-
poslenosti staršev ne bi mogli

Nerazdružljivo prijateljstvo človeka z motorjem

Pravega športnika in doslednega borca na asfaltnih stezah in strmih zavojih Ljubelja, Stanka Stepančiča, je poprosil naš športni sodelavec, naj mu odgovori na nekaj vprašanj.

»Začetki tvojega športnega udejstvovanja?«

»Že leta 1950 sem kot 10-letni deček občutil posebno veselje do tekmovalnega športa, ki me še danes ni zapustilo kljub nekaterim razočaranjem, ki pa jih mora vsak športnik pozabiti.«

»Kateremu uspehu pripisuješ poseben poudarek?«

»Nedvomno lanskoletni zmagi nad odličnim Nemcem Wünschem na Ljubelju. Morda se bo komu zdelo, zakaj ravno nad njim. Pred leti sem na Ljubeljskih dirkah opazoval Wünschaja ob njegovem stroju in skrbno zasledoval vsak njegov gib. Pripomnil je, da mora dirkač delati z glavo in ne z rokami, kar mi je ostalo v zelo dobrem spominu. Prav zaradi tega mi je zmaga nad tem Nemcem še bolj pri srcu.«

»Tvoj vzor na športnem področju?«

»Med domačimi dirkači drž. prvak Leon Pintar, s svojo tehniko vožnje, drznostjo in tovarištvom, med tujci pa odlični Čeh František Stiasny in svetovni prvak v moji kategoriji Italijan Carlo Ubiali na MVI Agusti.«

»Najprijetnejši trenutki v tvoji dosedanji karieri?«

»Vsekakor uspehi v minuli sezoni, zlasti v okviru ocensko-terenskega prvenstva Slovenije.«

»Katerega izmed svojih rivalov posebno ceniš?«

»Ljubljana Oblaka, mladega Mrzela in odličnega predstavnika BiH Bucala.«

»Največji športni dogodek minule sezone v Tržiču?«

»Brez pomislekov bi se odločil za mednarodne gorske dirke na Ljubelju.«

»Morda se spominjaš najbolj žalostnega trenutka?«

»V spominu mi je ostal dogodek, ko sem pred leti na hitrostnih dirkah okrog Tržiča vseskozi vodil, tik pred ciljem pa sta me moja nasledovalca presenetljivo prehitela, tako da sem se pač moral sprijazniti z usodo.«

»Kako vskladiš svoj študij s športom?«

»Vsaj za sedaj še dobro, v bodoče pa ne vem, ker...«

»Tvoje osebne želje?«

»Izpolnitev pogojev za vpis v tretji letnik strojne fakultete in seveda uspešen zaključek študija, dober tekmovalni motor, ki naj bo hiter in zanesljiv in seveda predvsem zdravje. Ne želim, da z motorjem zmagam, ampak da prevozim zanesljivo vso progo, kar je za mene najpomembnejše. Po študiju pa nameravam motociklističnemu športu dati slovo.«

Ob zaključku mi je Stanko zaupal, da bi rad svojo športno kariero zaključil na avtomobilu, hkrati pa se je iskreno zahvalil prizadevnemu AMD Tržič za vsestransko razumevanje in pomoč, zlasti pa Franciju Globočniku, ki ima za razvoj tekmovalnega športa, največ zaslug.

Iva Virnik

Najprijetnejši trenutki so bili vsak dan takrat, ko so tovarišice delile malice

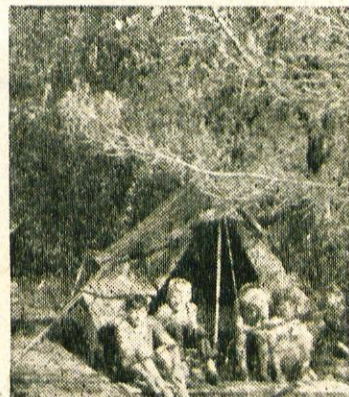
z njimi na letovanje. V prvi izmeni sta bila dva taka otroka. Tako so člani odbora DPM imeli ogromno dela, da se je njihova zamisel v tako kratkem času res uresničila. Preskrbeti je bilo treba šotore, vso drugo opremo in prevoz.

Zveza prijateljev mladine iz Kranja je poklonila za kolonijo moko, riž in mleko. Pomagala so tudi podjetja iz Tržiča in v kolonijo je lahko odšlo v treh izmenah 70 otrok. Težko je bilo zbrati izmed 200 potrebnih, 70 najbolj potrebnih. Če se bo v prihodnje povečalo število članov Društva prijateljev mladine in, če bodo pomagali kolektivi in občina, bo potrebno zvišati število otrok, ki bodo lahko odšli letovat, vsaj na 200. Vse leto bomo morali tudi nabavljati potrebno opremo in si zagotoviti dovolj vodilnega osebja. Upamo, da nam BPT ne bo odrekla naklonjenosti.

Ko je bila vsa potrebna »krama« zbrana, jo je tovorni avto odpeljal v Poreč, kamor so čez dva dni prispeli že tudi prvičasni lastniki platnenih hišic. Vsak šotor je dobil svoje ime: Orli, Himalajci, Risi, Pepelke, Metuljčki, Indijanci, itd. Otroci so tekmovali, kateri šotor bo

najlepše pospravljen. Pospravljanje šotora ni tako enostavna stvar, kot pospravljanje sobe doma. Šotor je majhen in v njem komaj najdeš prostor za kovček. Druga garderoba ima mesto kar na vejah bližnjih dreves in raznobarnve jopice, hlačke, itd. pozivljajo taborišče.

Vsi, otroci in »SICE« vas lepo pozdravljajo in obljublajo, da se bodo v našem listu še kaj oglasili.

Začasne lastnike šotora je naš reporter ujel pri popoldanskem počitku pred šotorom

Prijetni so bili večeri ob takornem ognju

KOOPERATIVA

EXPORT-IMPORT

LJUBLJANA

MIKLOŠIČEVA ULICA 4

IZVAŽA: mehak in trd rezan les, gozdne
sortimente in lesne finalne izdelke
ter izdelke domače obrti

Telefon:

uprava 21-053

hiš. centr. 20-377, 20-021

UVAŽA: pluto in izdelke iz plute

SLOVENIJALES

PODJETJE ZA IZVOZ LESA IN LESNIH IZDELKOV

LJUBLJANA, BEETHOVNOVA 11

izvaža
in prodaja
na domačem
trgu
vse vrste
lesa in
pohištva

**Bombažna
predilnica
in tkalnica**

Tržič

Kolektiv BPT Tržič obljublja ob 75-letnici svojega obstoja, da bo še vnaprej proizvajal kvalitetne bombažne tkanine: surove in beljene v širini od 70 do 200 cm, industrijsko prejo do številke Nm 50, prejo za domačo obrt in sicer mulle, double, knitting in hardwater.